Р Е Ш Е Н И Е
№ 40215

гр. София, 16.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 49 състав,** в публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12263** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Л. А. А., чрез пълномощник,със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.6, ап.26, срещу ЗППАМ № GPAM- 1456061/30.10.2025г. по чл.171, т.1,б.“з“)дд)) от ЗДвП, издадена от И. М. Ш., командир отделение 07 РУ при СДВР, с която на лицето е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса по същество, но не повече от 12 месеца.

В жалбата и допълнение към нея е посочено, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила. Излагат се подробни съображения в тази насока.Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – И. М. Ш. командир отделение към 07 Районно управление (РУ) на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.10.2025 г., около 23,41 часа, в [населено място], жалбоподателя управлява лек автомобил „Б. 535“ с рег. № С., собственост на А. Л. А. по [улица]ном 115а, в крайпътна територия ниво -2 на търговски център ДМОЛ с посока на движение от[жк]към [улица]. При извършена полицейска проверка е установено, че лицето използва пътя отворен за обществено ползване не

по предназначение. Съставен е АУАН серия GA № 3720054/30.10.2025 г., като установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Издадена е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GPAM-1456061 от 30.10.2025 г. на командир отделение към 07 Районно управление (РУ) на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 1, буква „з“) „дд“)) от ЗДвП на лицето е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса по същество, но не повече от 12 месеца“.

В хода на съдебното производство не са ангажирани допълнителни доказателства от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 30.10.2025 г. Жалбата е депозирана в АССГ на 07.11.2025 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Приложена е и Заповед № 513з-12086/ 14.10.2025 г. на директора на СДВР /лист 21 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. /лит 22-23 от делото/ на Министъра на вътрешните работи, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171, т.1, б. „з“) „дд“)) от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 4, чл. 175а, ал. 1 и чл. 176, ал.2 от ЗДвП. С процесната ЗППАМ мярката е наложена за нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП. Според чл.175а, ал.1 ЗДвП, ПАМ се налага при организиране или участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ползване на такива пътища за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Видно от описанието на нарушението в процесната ЗППАМ и АУАН в случая е налице третата хипотеза - ползване на пътищата за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.
Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства, оборващи констатациите в АУАН, поради което фактите, отразени в него следва да бъдат зачетени като достоверни.
Съдът приема, че са били налице предпоставките по чл.171, т.1, б. „з“) „дд“)) от ЗДвП и налагане на ПАМ.
С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.
При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но такива не са претендирани и не следва да се присъждат от съда.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. А.,със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.6, ап.26, срещу ЗППАМ № GPAM- 1456061/30.10.2025г. по чл.171, т.1,б.“з“)дд)) от ЗДвП, издадена от И. М. Ш., командир отделение 07 РУ при СДВР, с която на лицето е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса по същество, но не повече от 12 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: